

Г-жя Блюте. Какво искате да кажете съ това?

Г-жя Дромелъ. Отъ чуждина дойде едно младо момче, иска да я земе за жена, има пари като Креза, и както човамъ е и образованичакъ —

Г-жя Блюте. Е, че тя какво иска още?

Г-жя Дромелъ. Умъ.

Г-жя Блюте. Де, де!

Г-жя Дромелъ. Разгнѣви ма, гдѣ то не може да бѣди повече.

Г-жя Блюте. Юлия е още дѣте. Вие трѣба да употребите малко сила.

Г-жя Дромелъ. По бихъ желала съ добро. Може ви да успѣете да я придумате.

Г-жя Блюте. Да са опитамъ, какво бива, и съ този начинъ ще измине още полвинъ часъ.

Г-жя Дромелъ. Тя ми казва да чяками догдѣ си дойде баща ѝ отъ Индия тѣзи дни.

Г-жя Блюте. Да ли е и той нѣкой разуменъ човѣкъ —

Г-жя Дромелъ. Извѣстно, но азъ не можа да чякамъ. Наистина, той може и днесъ да пристигне, но може и подиръ 3—4 мѣсеца.

Г-жя Блюте. И тя никакъ не го познава?

Г-жя Дромелъ. Нето него, нето брата си.

Г-жя Блюте. Ха, ха. не можимъ ли го замѣни съ друго; ужени ли са веднажъ, тогива можемъ и го каза, тя ще разбере вече, че ние сме и желали само добро то.

Г-жя Дромелъ. Добръ казвате, но кого да употребимъ, кой то да има нужния талантъ?

Г-жя Блюте. За него не питайте! Азъ познавамъ одного Макса Хелленцайнъ — единъ изряденъ човѣкъ. Гдѣ то никой не ще да помогне, Максъ е тамъ, ние го наричамъ помагачъ. Нѣма ли нѣкой Господжя на нѣкой балъ кавалеринъ, той отива и играе съ нея. Бабички ти той води, за да могатъ млади те му приятели да водятъ млади те имъ момиче та. Игра та той мрази, но знае сички ти за